

40 jaar
Musica
Sacra

Kunstenfestival Maastricht, Hasselt, Sittard-Geleen en Venlo

Huib Claessens · bas & Hans Eijsackers · piano

Wanderer

- vrijdag 16 september | **MAASTRICHT** SINT JANSKERK | 22.00 - 23.00 uur *
- zaterdag 17 september | **MAASTRICHT** SINT JANSKERK | 20.00 - 21.00 uur
- zondag 18 september | **LIMBRICHT (SITTARD-GELEEN)** SALVIUSKERKJE | 15.00 - 16.00 uur

Franz Schubert 1797-1828

Der Wanderer D489

John Casken 1949

Lines from a Wanderer (2016) **NEDERLANDSE PREMIÈRE**

- ii. The Lake Isle of Innisfree
- ii. The Discovery
- iii. Night and Morning
- iv. (The Italian in England)
- v. The Song of Wandering Aengus

Franz Schubert

Der Wanderer an den Mond D870

Oskar Fried 1871-1941

Die Auswanderer (1913) **NEDERLANDSE PREMIÈRE**

Franz Schubert

Wandrer's Nachtlied II D768

Het Duitse woord *wandern* heeft zowel een romantische als een filosofische lading: gaan versus zijn, de gang van het levenspad, een weg afleggen, los zijn van het vertrouwde, op zoek naar jezelf, bij voorkeur in de natuur. Waarbij het woord 'weg' niet alleen staat voor de route zelf, maar ook voor de manier waarop deze weg wordt afgelegd. De eerste stap van een reis kan om verschillende redenen

gezet worden. Of het nu is uit nieuwsgierigheid, liefdesverdriet, drang naar avontuur, heimwee, nostalgie of, helaas zeer actueel, uit bittere overlevingsdrang op zoek naar veiligheid en geluk, bij aankomst zijn de wereld en de ziel anders dan ze waren bij vertrek.

Franz Schubert

3 Wanderer-liederen

Op dit programma staan drie liederen van Schubert met 'der Wanderer' als onderwerp, waarbij de eerste twee als overeenkomst hebben dat de ik-figuur zich nergens thuis voelt, terwijl hij enerzijds verlangt naar dat gevoel van geborgenheid, maar anderzijds het romantische ontheemde gevoel lijkt te koesteren: 'Dort, wo du nicht bist, dort ist das Glück'. Evenals in *Winterreise* is de maan vaak de enige metgezel van de nachtelijke wandelaar, maar waar die laatste zich nergens thuisvoelt, is de maan in de hele hemel van oost tot west altijd op zijn plek...

Wandrer's Nachtlied II is een meesterwerk waarin twee geniale kunstenaars in alle eenvoud, met weinig woorden en in slechts veertien maten muziek, de diepste gevoelens weten te leggen. De tekst schreef Goethe op de muur van een berghutje, toen hij pas 31 jaar was. Maar toen hij daar op zijn 82ste terugkwam, drong de erin besloten acceptatie van de eigen sterfelijkheid pas echt tot hem door.

* Aansluitend aan dit concert een gesprek met componist John Casken.

❖ vrijdag 22.00 | zaterdag 20.00 | zondag 15.00

John Casken

Lines from a Wanderer

John Casken is een toonaangevende Britse componisten van zijn generatie. De titels van zijn werken maken duidelijk dat hij zich laat inspireren door oude legenden, literatuur, landschappen en beeldende kunst. Het werken met tekst is een belangrijk element in zijn oeuvre. Hij zet woorden graag op muziek, maar gebruikt gedichten ook als uitgangspunt voor instrumentale composities.

Het gedicht *Night and Morning* van Robert Browning vormde voor de componist het uitgangspunt voor een vijfdelige liederencyclus rond de menselijke drang om te reizen, te ontsnappen en zich terug te trekken. Deze zoektocht naar innerlijke vrede gaat in de gekozen gedichten samen met een diepgevoelde nostalgie naar plaatsen en mensen die in het verleden zijn achtergelaten.

Ook in enkele vorige edities van Musica Sacra hebben werken van John Casken hun Nederlandse première beleefd. Zo verzorgde philharmonie zuidnederland in 2015 – festivalthema ‘De weg’ – de Nederlandse première van zijn compositie *Orion over Farne*. Als gast van het festival bezocht Casken toen ook een liedrecital met de *Songs of Travel* van Ralph Vaughan Williams. Dit werk was een belangrijke inspiratiebron voor zijn cyclus *Lines from a Wanderer*.

John Casken © Sarah Jamieson

Oskar Fried

Die Auswanderer

Oskar Fried heeft met name bekendheid gekregen als dirigent. Hij was een van de eersten die een grote hoeveelheid grammofoonplaten heeft opgenomen. Daarmee was hij zo invloedrijk, dat men zelfs sprak over een ‘Oskar Fried-stijl’. Als componist werd hij onder meer beïnvloed door zijn vriend Gustav Mahler. Dat is ook duidelijk terug te horen in *Die Auswanderer*. Daarnaast kenmerkt deze compositie zich door het veelvuldig gebruik van de heletonstoonladder en overmatige akkoorden, die ook muzikaal het gevoel oproepen ontheemd te zijn, de basis van de tonaliteit wordt steeds verder losgelaten.

Oskar Fried heeft *Die Auswanderer* gebaseerd op de Duitse vertaling die Stefan Zweig maakte van het voorlaatste gedicht uit de cyclus *Les campagnes hallucinées* (1893) van de Franstalige Belgische schrijver en dichter Émile Verhaeren (1855-1916). Met de bundel *Les Villes Tentaculaires* (1895) en het drama *Les Aubes* (1899) vormt deze cyclus een ‘Trilogie sociale’, waarmee Verhaeren veel bekendheid verwierf. Hij had zich in die tijd aangesloten bij de socialistische beweging en dat kwam in zijn werk tot uitdrukking. In literair tijdschrift *De Gids* schrijft zijn collega A.G. van Hamel in 1907:

‘het zijn bundels waarin zijn sociale sympathie, zijn gevoel voor het leed der menschheid, voor den strijd en de nooden van het volk luide spreken. Juist in die dagen openbaarde zich, in België sterker dan ooit, die ‘trek naar de steden’ die den vlaamschen boer zijn akkers deed ontvluchten om heil te zoeken binnen de muren, in de fabrieken, de havens der groote stad. De dichter voelde dien noodlottigen drang als een waanzin, dat hunkeren naar de steden als de werking van reusachtige voelhorens die zich slingerden om het arme landvolk. Hoe leent zich hier het soepele rythme van zijn vers tot de beschrijving van den stillen, somberen uittocht:

*Avec leur chat, avec leur chien,
Avec, pour vivre, quel moyen?
S'en vont, le soir, par la grand'route,
Les gens d'ici...'*

Ook in de Duitse vertaling werkt deze tekst sterk en suggestief, en *Die Auswanderer* is historisch gezien een van de eerste muzikale werken waarin zo'n duidelijk maatschappijkritische toon wordt neergezet. Na de première in 1913 wijdde Fried zich vooral aan het dirigeren, partijen en partituur zijn verloren gegaan. In Nederland is het nooit uitgevoerd. Slechts een piano-uitreksel met instrumentatie-aanwijzingen is begin deze eeuw teruggevonden. Aangezien deze versie niet speelbaar is hebben de musici zelf een bewerking gemaakt. ❖

Hans Eijsackers

Franz Schubert

Der Wanderer D489

Ich komme vom Gebirge her,
es dampft das Thal, es braust das Meer,
ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer: wo?

Die Sonne dünkt mich hier so kalt,
die Blüte welk, das Leben alt,
und was sie reden, leerer Schall,
ich bin ein Fremdling überall.

Wo bist du, mein geliebtes Land,
gesucht, geahnt und nie gekannt?
Das Land, das Land so hoffnungsgrün,
das Land, wo meine Rosen blühn?

Wo meine Freunde wandelnd gehn,
wo meine Todten auferstehn;
das Land, das meine Sprache spricht,
O Land, wo bist du?

Ich wandle still, bin wenig froh,
und immer fragt der Seufzer: wo?
Im Geisterhauch tönt's mir zurück:
'Dort, wo du nicht bist, dort ist das Glück!'

*Georg Philipp Schmidt von Lübeck
(1766-1849) uit 'Des Fremdlings Abendlied'*

John Casken

Lines from a Wanderer

i. The Lake Isle of Innisfree

I will arise and go now, and go to Innisfree,
And a small cabin build there, of clay and wattles made:
Nine bean-rows will I have there, a hive for the honey-bee;
And live alone in the bee-loud glade.

And I shall have some peace there, for peace comes dropping slow,
Dropping from the veils of the morning to where the cricket sings;
There midnight's all a glimmer, and noon a purple glow,
And evening full of the linnet's wings.

I will arise and go now, for always night and day
I hear lake water lapping with low sounds by the shore;
While I stand on the roadway, or on the pavements grey,
I hear it in the deep heart's core.

W.B. Yeats (1865-1939)

ii. The Discovery

I wandered to a crude coast
Like a ghost;
Upon the hills I saw fires –
Funeral pyres
Seemingly – and heard breaking
Waves like distant cannonades that set the land shaking.

And so I never once guessed
A Love-nest,
Bowered and candle-lit, lay
In my way,
Till I found a hid hollow,
Where I burst on her my heart could not but follow.

Thomas Hardy (1840-1928)

iii. Night and Morning

Night

The grey sea and the long black land;
And the yellow half-moon large and low;
And the startled little waves that leap
In fiery ringlets from their sleep,
As I gain the cove with pushing prow,
And quench its speed in the slushy sand.

Then a mile of warm sea-scented beach;
Three fields to cross till a farm appears;
A tap at the pane, the quick sharp scratch
And blue spurt of a lighted match,
And a voice less loud, thro' its joys and fears,
Than the two hearts beating each to each!

Morning

Round the cape of a sudden came the sea,
And the sun looked over the mountain's rim –
And straight was a path of gold for him,
And the need of a world of men for me.

Robert Browning (1812-1889)

iv. (from Italy in England)

I think, then, I should wish to stand
This evening in that dear, lost land,
Over the sea the thousand miles,
And know if yet that woman smiles
With the calm smile - some little farm
She lives in there, no doubt - what harm
If I sate on the door-side bench,
And while her spindle made a trench
Fantastically in the dust,
Inquired of all her fortunes - just
Her children's ages and their names,
And what may be the husband's aims
For each of them - I'd talk this out,
And sit there, for an hour about,
Then kiss her hand once more, and lay
Mine on her head, and go my way.

Robert Browning (1812-1889)

v. The Song of Wandering Aengus

I went out to the hazel wood,
Because a fire was in my head,
And cut and peeled a hazel wand,
And hooked a berry to a thread;
And when white moths were on the wing
And moth-like stars were flickering out,
I dropped a berry in a stream
And caught a little silver trout.

When I had laid it on the floor
I went to blow the fire a-flame,
But something rustled on the floor,
And someone called my name:
It had become a glimmering girl
With apple blossom in her hair
Who called me by my name and ran
And faded through the brightening air.

Though I am old with wandering
Through hollow lands and hilly lands,
I will find out where she has gone,
And kiss her lips and take her hands;
And walk among long dappled grass,
And pluck till time and times are done,
The silver apples of the moon,
The golden apples of the sun.

W.B. Yeats (1865-1939)

Franz Schubert door Wilhelm August Rieder (1796-1880)

Franz Schubert

Der Wanderer an den Mond D870

Ich auf der Erd', am Himmel du,
wir wandern beide rüstig zu: –
Ich ernst und trüb, du mild und rein,
was mag der Unterschied wohl sein?

Ich wandre fremd von Land zu Land,
so heimatlos, so unbekannt;
bergauf, bergab, waldein, waldaus,
doch bin ich nirgend, ach! zu Haus.

Du aber wanderst auf und ab
aus Ostens Wieg' in Westens Grab,
wallst Länder ein und Länder aus,
und bist doch, wo du bist, zu Haus.

Der Himmel, endlos ausgespannt,
ist dein geliebtes Heimatland:
O glücklich, wer wohin er geht,
doch auf der Heimat Boden steht!

Johann Gabriel Seidl (1804-1875) uit 'Lieder der Nacht'

Oskar Fried, in 1909 geëst door Hermann Struck (1876-1944)

Oskar Fried

Die Auswanderer

Mit ihrer Katz und ihrem Hund
und nichts für Magen, Herz und Mund,
so trotten den Weg ins Abendrevier
die Leut', die armen Leut' von hier,
die ihren Durst in Regen eintauchen,
den Wind ablecken, den Nebel schmauchen,
die Leut' von hier sind ärmer als arm.

Die Straße, die vor ihnen im Abend steht,
weit, weit hinaus ins Unendliche geht.
Ein jeder trägt an seinem Stock,
geschultert rechts, gehalten links
ein Bündel quer und blau gefleckt,
ein jeder trägt in seinem Dings
einen verwaschen Fetzen Hoffnung versteckt.
Die Leut' von hier, die armen Leut'
zieh'n ihren Weg in Unendlichkeit.

Am nackten Wald das Herbergshaus
steht da, wer weiß wie manchen Tag.
Ratte und Maus treiben drin nun ihren Schabernack.
Die Herberg, die ganz wacklig ist
mit ihrem Dache grau wie Grind,
steht kalt im Wald, den Schimmel frisst,
und streckt, von Frost und Fürchten blind,
als Wirtsschild ein zernagtes Bein
mit schiefem Arm in den Wind hinein.

Die Leut' von hier sind ganz verschreckt,
ein jeder fürchtet sich und schlägt
das Kreuz seines Geschicks.
Ihr Herz ist hohl und feuerlos,
zwei schwarze Balken kohlen bloß
darin als Kruzifix.

Die Straße lang vom Wegspalt im Wald
aus Abendfernen schallt und halt
ein Glockenklang –
das sind die verwaisten Madonnen,
die leise wie Vögel aus irgend unsichtbaren Weiten
die traurigen Wanderer auf ihrer Reise
rückmahnend geleiten.

Die Leut' von hier sind ganz verschreckt,
weil niemand der Jungfrau mehr Kerzen steckt
und ohne Atem der Weihrauch quillt.
Sie wissen, in ihren verlass'nen Nischen
fallen die Rosen, die nicht mehr frischen,
blättern nun bald über Büste und Bild.

Die Leut' von hier sind ganz verstört,
wenn ein Schatten über ihr Feld hinfährt,
wenn der Mond sich weiß auf den Sümpfen wellt,
ein Vogel tot an die Türen fällt,
die Leut' von hier sind ganz verstört
von jedem, der nicht zu ihnen gehört.

Mit ihrer Katz und ihrem Hund,
mit ihrem Vogel im Käfige
und zum Leben die einzige Möglichkeit:
den Schmerz zu verschlingen,
die Wut zu verschweigen –
so wandern die Leute von hier, die Leut',
das Herz zerrissen, die Füße verbrannt,
auf allen Straßen aus ihrem Land
hinaus in die ferne Unendlichkeit.

Die kleinen Kinder greinen und blöken
und halten sich fest an der Mütter Rücken,
zerren und plärren, geschleppt und geschleift.
Der blinkende Blick der Greise greift
noch einmal nach ihren Feldern zurück,
dem grauen Feld, das Aussatz schwärt,
drin Fäulnis eisig hockt und gärt.

Und hinterdrein die Burschen zieh'n
verzagt und dumpf zur Zukunft hin,
die Arme schlapp, wie einen Strick.
Sie haben Stolz und Trotz zerknickt
und Sehnsucht nach vergangenem Glück.
Die Finger sind ihnen erschlafft
und haben alle zehn kaum Kraft,
gegen das Schicksal, dem sie verfallen,
die Faust zu ballen.
Die Leut' von hier, die armen Leut',
haben Unglück in alle Ewigkeit.

Die Karren knarren jämmerlich,
sie schaukeln sich und schleppen sich
hinab den Weg, hinauf den Berg
über das alte Knochenwerk
der Straße hin. Die einen zieh'n,
so klapprig wie ein grau Skelett,
am Deichselspitz ein Amulett.
Die andern kreischen
mit pfeifenden Speichen,
wie Eimer am Brunnen
im Aufwärtswinden
und blinzeln mit Lampen,
die von Alter erblinden.

Und andere Karren wiederum
gleichen den Wracken,
die ein Sturm zerbrach.
So rollen sie, am Rad
das Zeichen von Stern
und Monat eingehakt,
als hätten sie in Dach und Fach
die ganze Welt verpackt.

Die Klepper trotten trist im Schritt
ihr klappriges Gebein,
der Kutscher torkelt und taumelt grad
wie ein toll gewordenes Mühlenrad.
Nur manchmal greift er noch einen Stein
und wirft ihn endlich lässig und schwach
querfeldein den streifenden Raben des Unglücks nach.

Die Leut' von hier sind schwank' und schwach,
sie haben Unglück und geben ihm nach.
So zieh'n die Leut', die Leut' von hier
mit Kind und Kegel, Tross und Tier
die Straße, die durch Not und Nacht
das Rund rings um die Erde macht.

Sie kommen von weiß Gott woher
und zieh'n ins blinde Ungefähr
aus Schicksalen, die keiner weiß,
durch Markt und Dörfer, Forst und Stadt.
Sie wandern immerdar im Kreis,
der Tod nur bietet Ruhestatt.

Sie ziehn zu jeder Jahreszeit,
im Sommer, Winter, Herbst und Lenz,
sind immer müd und todbereit
und rollen dennoch ohne Ruh
von einer Ewigkeit der andern zu.

Doch dort, wo die Ferne ihr Ende hat,
verschleiert von schwefligen Himmels Dunst,
wartet die Stadt.

Die Stadt mit apokalyptischer Stirn.
Die Stadt mit ihrer rotglühenden Brunst
und schwarzen Fängen, das Blut zu saugen.

Sie lockt des Wandernden gierige Augen
grell zu sich hin;

bei Tage bleiern reckt sie sich Nachts
in fauchenden Feuern.

Die Stadt aus Eisen, Holz, Stein und Stuck,
die Stadt in Marmor und goldenem Schmuck,
die Stadt, die gigantische Buhlerin.

*Gedicht van Émile Verhaeren (1855-1916),
vertaald door Stefan Zweig (1881-1942)*

Franz Schubert

Wandrer's Nachtlid II D768

Über allen Gipfeln
ist Ruh',
in allen Wipfeln
spürest du
kaum einen Hauch;
die Vöglein schweigen
im Walde.

Warte nur, balde
ruhest du auch.

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Huub Claessens · bas

Met de aantekening 'cum laude' voltooide Huub Claessens in 1986 zijn studies zang, dramatische kunst en saxofoon aan het Maastrichts Conservatorium. Twee jaar later behaalde hij de derde plaats bij het Koningin Elisabeth Concours in Brussel en kreeg hij een speciale onderscheiding voor liedinterpretatie.

Hij heeft vele rollen vertolkt bij De Nederlandse Opera en de Nationale Reisopera. Op het concertpodium reikt zijn repertoire van Schütz tot Penderecki. Als solist in Bachs passies, Händels *Messiah*, *Ein deutsches Requiem* van Brahms en de requiems van Fauré en Verdi was hij te horen op belangrijke Europese podia en ook in Rusland, Japan en de Verenigde Staten.

Op het gebied van oude muziek heeft hij samengewerkt met onder meer het Orkest van de Achttiende Eeuw, La Petite Bande, L'Arpeggiata en Il Fondamento. Tot het vele hedendaagse repertoire waaraan hij heeft meegewerkt behoren de wereldpremières van onder meer *Legende* en *Andreas weent* van Peter-Jan Wagemans en *The Rise of Spinoza* van Theo Loevendie.

Hans Eijsackers · piano

Hans Eijsackers studeerde bij onder anderen Gérard van Blerk, Jan Wijn en György Sebök. In 1992 rondde hij zijn studie aan het Conservatorium van Amsterdam met onderscheiding af en vervolgde hij zijn opleiding aan de European Mozart Academy in Krakau. Hij was winnaar van onder meer het Prinses Christina Concours en het Europees Pianoconcours in Luxemburg. Ook ontving hij tweemaal een Vriendenkrans van de Vereniging Vrienden van het Concertgebouw en het Koninklijk Concertgebouworkest.

Hij werkte met dirigenten als Otto Tausk, Neeme Järvi en Yannick Nézet-Séguin en sinds een gezamenlijke tournee

Hans Eijsackers © Marco Borggreve

in het Rising Starsprogramma in 2001 vormt hij een duo met klarinettist Lars Wouters van den Oudenweijer. Daarnaast is Hans Eijsackers een veelgevraagd liedbegeleider. Met de bariton Henk Neven won hij in 2008 de MeesPierson Award. Dit duo treedt veelvuldig op en maakte een aantal succesvolle cd's. Met Henk Neven is hij programmeur van het Internationaal Liedfestival Zeist. Ook is hij artistiek leider van de International Student LiedDuo Competition in Groningen. Hans Eijsackers is docent 'Liedgestaltung' aan de Robert Schumann Hochschule in Düsseldorf en docent Kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

◆ Elisabeth Hetherington & Lotte Betts-Dean

za 17 sept · 22.00 - 23.00 uur | **MAASTRICHT KEIZERZAAL** | € 16

zo 18 sept · 15.00 - 16.00 uur | **MAASTRICHT KEIZERZAAL** | € 16

Lampedusa

Dusapin Two Walking | Cage Litany for the Whale

Haas Schweigen | F. Couperin Tabescere me fecit

Sopraan Elisabeth Hetherington en mezzo Lotte Betts-Dean vertolken composities van Pascal Dusapin, John Cage en Georg Friedrich Haas. Van Haas klinkt de cyclus *Schweigen*, met als tweede deel *Lampedusa*. Muziek van François Couperin fungeert als muzikaal rustpunt.

In de podcast *Scheppingsdrift* (EO | NPO Radio 4) wordt in elke aflevering een bijbelverhaal uitgediept aan de hand van muziek, literatuur, film en beeldende kunst. Presentator Allard Amelink gaat met Ab Nieuwdorp (NPO Radio 4), Lieke Wijnia (Museum Catharijneconvent) en Alain Verheij (theoloog) op zoek naar

verrassende perspectieven op de eeuwenoude verhalen. Naar aanleiding van Musica Sacra staat de eerste aflevering van dit seizoen in het teken van Exodus. Beluister deze podcast vanaf 12 september via eo.nl/scheppingsdrift of via je podcastapp.

Dit concert wordt opgenomen door L1 voor uitzending door L1 of NTR (NPO Radio 4) op een nader te bepalen datum en tijd, zie musicasacramaastricht.nl.

◆ musicasacramaastricht.nl

MUSICA SACRA IS EEN COPRODUCTIE VAN Stichting Musica Sacra en Theater aan het Vrijthof Maastricht. Satellietprogrammering en promotieconcert komen tot stand i.s.m. Cultuurcentrum Hasselt, Toon Hermans Theater en Filmhuis De Domijnen in Sittard-Geleen, Theater De Garage Venlo en Munttheater Weert. Filmselectie voor Maastricht en Sittard-Geleen door Lumière Cinema i.s.m. Filmhuis De Domijnen.

BESTUURDER Brigitte van Eck, directeur Theater aan het Vrijthof Maastricht

PROGRAMMACOMMISSIE Jacques Giesen (vz), Jos Leussink (adviseur), Sylvester Beelaert, Fons Dejong, Bas Geerts, Susanne Vermeulen en Saskia Törnqvist
RAAD VAN TOEZICHT Jean Jacobs (vz), Michel Cobben, Barbara de Heer, Bas Huyser en Lieke Wijnia

PROJECTLEIDING & FONDSSENWERVING Fons Dejong
MARKETING & PUBLICITEIT Hetty van Dongen
PRODUCTIE Raf Meijers **REDACTIE** Philip Leussink, Jacinta Wetzler, Sylvester Beelaert en Fons Dejong
VORMGEVING Philip Leussink **UITBALIE** Flora Minis en Susan Meisen **TECHNISCHE COÖRDINATIE** Sander Ronden **FACILITAIR** Nandi Nijsten **FINANCIËN** Jos Spauwen

MUSICA SACRA MAASTRICHT is lid van De Verenigde Podiumkunstenfestivals.

MUSICA SACRA MAASTRICHT wordt mede mogelijk gemaakt door Fonds Podiumkunsten, Provincie Limburg, Gemeente Maastricht, Theater aan het Vrijthof, VSB Fonds, Fonds 21, Elisabeth Strouven Fonds, Stichting Kanunnik Salden Nieuwenhof en Lira Fonds.

Met dank aan de Vrienden van Musica Sacra Maastricht en alle (concert-)locaties en samenwerkingspartners. De activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door anonieme giften van particulieren.

MEDIAPARTNERS NPO Radio4, NTR, KRO NCRV, L1, Dagblad de Limburger, RTV Maastricht.

STEUN HET FESTIVAL Voor een bijdrage vanaf € 40 geniet u als Vriend van Musica Sacra Maastricht vele voordelen. Zie voor meer informatie en aanmelding • musicasacramaastricht.nl/vriend

STICHTING MUSICA SACRA

Vrijthof 47, 6211 LE Maastricht

• info@musicasacramaastricht.nl

• musicasacramaastricht.nl

• [facebook.com/MusicaSacraMaastricht](https://www.facebook.com/MusicaSacraMaastricht)

• [@FestivalMSM](https://twitter.com/FestivalMSM) | #MSM2022

